

Samling af Eeierstemmige Mandfange

for større og mindre Sangforeninger.

Udgiven af Joh. D. Behrens.

18 Hefte.

Christiania Feilberg & Landmark

No. 63. Brudefærden i Hørdanger.

Doco Andante. Slæfden Kjerulb.

Tenore 1 ^{mo}	u. 1. Der aander en tin.. drende Som.. mer.. luft varmt over Klar..
	u. 2. End Old.. to.. dens Kongedat.. ter deilig og prind med Gledkron..
	u. 3. Alt rid.. ler det lok.. kende To... ne.. fæd af Gangar og
	u. 5. Og "i det.. te bæ.. vende fljgte.. ge Nu for Draaben af
Tenore 2 ^{do}	u. 1. Der aander en tin.. drende Som.. mer.. luft varmt over Klar..
Basso 1 ^{mo}	u. 1. Der aander en tin.. drende Som.. mer.. luft varmt over Klar..
Basso 2 ^{do}	u. 1. Der aander en tin.. drende Som.. mer.. luft varmt over Klar..

1. danagerfjords	Varv... de, hvor høit op mod Skimlen i blaa.. lig
2. paa, og Skar..	la... gen. I Stav.. nen sid.. der den prægtige
3. Skat o.. ver	Vo... ven, fra Bjeld og til Bjeld ruller Bø.. send
5. Aaren en	trid... let, har Kunderen fæ.. stet med hjar.. lig
1... danagerfjords	Varv... de, hvor høit op mod Skimlen i blaa.. lig
1... danagerfjords	Varv... de, hvor høit op mod Skimlen i blaa.. lig
1... danagerfjords	Varv... de, hvor høit op mod Skimlen i blaa.. lig

1. Døft de mægtige Hjel. de stand de Det skinner fra Bræ, det
 2. Bræ saa faar dem Hjerden og Da gen Lyk. saa lig den Brudgom
 3. hvald og glædesraab Svare fra Hjo. om Med Brudens smaa tænder
 5. Hvil det he. le straalende Vil. led og lyp. lov Det. støtt for

1. Døft de mægtige Hjel. de stand de Det skinner fra Bræ, det
 1. Døft de mægtige Hjel. de stand de Det skinner fra Bræ, det
 1. Døft de mægtige Hjel. de stand de Det skinner fra Bræ, det

1 Døft de mægtige Hjel. de stand de Det skinner fra Bræ, det

1. grønnes fra Li, sit Bletlig dags skrud staar Eg. new klædt i - Hjo
 2. søngers sin Hjal, nu fo. rer han hjeru sin ely. re sto Skot. og
 3. drues den Bjermt. og hjo. ge. me stren har du ke qlem. at
 5. Ver. den frem, at alle han kjende vort her. lu. ge Hjem. og

1 grønnes fra Li, sit Bletlig dags skrud staar Eg. new klædt i - Hjo
 1 grønnes fra Li, sit Bletlig dags skrud staar Eg. new klædt i - Hjo
 1 grønnes fra Li, sit Bletlig dags skrud staar Eg. new klædt i - Hjo

1 grønnes fra Li, sit Bletlig. dags skrud staar Eg. new klædt i - Hjo

Allegro
 1. du over grønslare Bølger hjem. gli. der et Bræ. de. føl. ge.
 2. der i de Hjo. ne midt de sit Liv som et Bræklips. qil. de
 3. sigl. de i standstilig Krudet til Al. ro for Bræ. de. huse.
 5. vi er de over lig klare som Her. ri ges Hjerde be. vare.

Allegro
 1. du over grønslare Bølger hjem. gli. der et Bræ. de. føl. ge.
 1. du over grønslare Bølger hjem. gli. der et Bræ. de. føl. ge.
 1. du over grønslare Bølger hjem. gli. der et Bræ. de. føl. ge.

Allegro
 1. du over grønslare Bølger hjem. gli. der et Bræ. de. føl. ge.

1. Døft de mægtige Øjle de staa de Det skinner fra Bræ, det
 2. Bræ saa saar som Hjørde og Da ær Sigt sa lig den Brudegom
 3. Hvald og Glædesraab Svare fra Hæ over Med Brudens Smaa lærer
 5. Hæ det he le strælende Hæ led og løf. der det stolt for

1. Døft de mægtige Øjle de staa de Det skinner fra Bræ, det
 1. Døft de mægtige Øjle de staa de Det skinner fra Bræ, det
 1. Døft de mægtige Øjle de staa de Det skinner fra Bræ, det

1. grønnes fra Læ, dit Hellig Dags skrud staa og nær klædt i - Hæ
 2. dvinger sin Hæ, nu so rer han hjem sin dig re ste Skot - og
 3. Bræ det Hæ, og Hæ ge me stæn har ite he glem at
 5. Ue der frem at alle har kjender vort her. le ge Hæ - og

1. grønnes fra Læ, dit Hellig Dags skrud staa og nær klædt i - Hæ
 1. grønnes fra Læ, dit Hellig Dags skrud staa og nær klædt i - Hæ
 1. grønnes fra Læ, dit Hellig Dags skrud staa og nær klædt i - Hæ

1. grønnes fra Læ, dit Hellig Dags skrud staa og nær klædt i - Hæ

Allegro
 1. du over grønklare Bølge hjem glæ der et Bræ de fol ge.
 2. ser i de Hæ ne midt dit Læ som et Brællaps gæ der.
 3. fjel de i stanselig Hædel til æ re for Bræ de Hædel.
 5. vi i de Hæm Læ klæde som Hæ re ges Hæde be vare.

Allegro
 1. ser over grønklare Bølge hjem glæ der et Bræ de fol ge.
 1. ser over grønklare Bølge hjem glæ der et Bræ de fol ge.
 1. ser over grønklare Bølge hjem glæ der et Bræ de fol ge.

Allegro
 1. ser over grønklare Bølge hjem glæ der et Bræ de fol ge.

No. 115. Den blide Dag.

Andantino moderato.

H. Kjerulf.

p dolce.

V. 1. Nu glimrer Sol-ned-gan-gen smukt paa Bjergets mør-ke Tind, og fra dets
 V. 2. Den Dag, der nu er sun-ke-t ned, gik blid og la-ger hen; med i-del
 V. 3. Og i mit In-dre ud-bredt var en stil-le Fre-dens Aand, mit Liv var

p dolce.

cresc. mf

1. Bryst med langsom Flugt hensvæ-ver Aft - - nens Vind. Den le-ger her saa
 2. Klar-hed og med Fred om-slut-ted Him - - len den. En en-ke-l Sky med
 3. som en Blomst, jeg bar ud-fol-det i . . . min Haand. Min Sjæl er rørt af

cresc. mf

V. 1. Den le-ger her saa let og

1. let og mild med Birkens Gren og Blad, som naar en Ci-ther rø-res til et
 2. Svane-bryst hang ro-lig i det Blaa, som om den o-ver Dalens Lyst i
 3. Aftnens Vind, som Birkens Gren og Blad; jeg sku-er glad i Himlen ind og

1. mild med

dimin.

V. 1-2

1. sag-te ny-net Kvad, et sag-te ny-net Kvad.
 2. sød Be-tragting laa, i sød Be-tragting laa.
 3. nyn-ner det-te Kvad, og nyn-ner det-te

dimin.

V. 3
cresc.
 3. Kvad . . ; jeg sku - er glad i Him-len ind, jeg sku - er glad i Him-len

decresc.
p
 ind og nyn-ner det-te Kvad, og nyn-ner det - - te Kvad.
decresc.
p

J. S. Welhaven.

No. 116. Kuskarnas Sång.

Allegro non troppo.

C. M. Bellman.

f
 Hur-ra! se min få-la, hur dess sel-don prå-la; hurra! se, se den hingsten,
f
mf
mf
 se den hing-sten,

f
mf
 hur han gnäggar och fru-star och sin fram-fot ka-star opp!
mf
 hur han fru-star och sin fram - - - fot ka-star opp!

No. 157. Norges Fjelde.

Animato e ben marcato. M. M. $\text{♩} = 60$.

H. Kjerulf.

V. 1. Nor - ges bed - ste Værn og Fæ - ste er dets gam - le Fjeld.
 V. 2. Hör fra U - - rens Styr - ning Lu - rens kla - gen - de Sig - nal!
 V. 3. Vel - ten yen - ter paa dets Skren - ter. Bouden pas - ser paa,
 V. 4. In - - gen Fej - de kan han spej - de. Hæng da Rif - len hen,

1. Skum - le Død sig skjøn - ler i dets dy - be Lu - ler. Var - den
 2. Jæ - - ger - kje - den skri - der langs - ad Aa - seans Si - der. Fjel - dets
 3. om han snart kan la - - de Fri - heds Bar - ri - ka - de ned fra
 4. gam - le Bjør - ne - - skyt - te! krand med Løv din Hyt - te! Tap - pre

1. Var - den op - pe paa dets Top - pe spej - der Dag og Kvæl,
 2. Fjel - dets Stem - mer den for - nem - mer fra den dy - be Dal,
 3. ned fra Tin - den o - ver Fien - den som et U - vejr gaa,
 4. Tap - pre Jæ - ger, tøm et Bæ - ger for dit Fjeld og den!

1. op - - - pe paa dets Top - - - pe spej - der Dag og Kvæl,
 2. Stem - - mer den for - nem - - mer fra den dy - be Dal,
 3. Tin - - den o - ver Fien - - den som et U - vejr gaa,
 4. Jæ - - ger, tøm et Bæ - - - ger for dit Fjeld og den!

mar - ca - to.

1. Var - den op - pe paa dets Top - pe spej - der, spej - der Dag og Kvæl,
 2. Fjel - dets Stem - mer den for - nemmer fra, i - fra den dy - be Dal,
 3. ned fra Tin - den o - ver Fienden som et - som et U - vejr gaa,
 4. Tap - pre Jæ - ger, tøm et Bæ - ger for dit - for dit Fjeld og den!

1. spej-der Dag . . og Kvel.
 2. fra den dy - - be Dal.
 3. som et U - - vejr gaa.
 4. for dit Fjeld . . . og den!

Henr. Wergeland.

No. 158. Tilfjelds!

Allegretto.

Norsk Folkemelodi.

V. 1. Lev saa vel da, Folk i Da - le! nu det skal til Sæ - ters gaa;
 Som-me - ren til Fjel - det lok - ker, Ko-en vil i Baas ej staa.
 V. 2. Lev saa vel, du kjæ - re Hyt - te! Vintren var du lun og god.
 Nu skal Bjer - gets fri - ske Luft - ning brin-ge Liv i stiv-net Blod.

1. Kvalmt er Fjøs og tom er La - de, gi - sent staa det tør - re
 2. Nat - ten der er lys som Da - gen, Dug-gen fal - der tyst og

1. Spand, men til - fjelds er ri - ge Bej - ter, der er nu vort Ka-na-an.
 2. tæt, og paa Græs og fag - re Blom-mer læg-ger den et Per-le - net.

P. A. Jensen.

Samling
af
Flerstemmige Mandssange
for større og mindre Sangforeninger.

Med originale Kompositioner.

Udgiven af Joh. D. Behrens.

XI. Bind. II. Hefte.

KRISTIANIA. Feilberg & Landmark.

BERGEN. Ed. B. Giertsen.

No. 205. Barkarole.

Poco andantino.
TENORE I. II.

H. Kjerulf.

p

V. 1. Nat - - ten er saa stil - - le,
V. 2. Bøl - - gens Me - - lo - - di - - er,

BASSO I. II. *p*

V. 1. Nat - - ten er saa stil - le, . . .
V. 2. Bøl - - gens Me - lo di - - er, . . .

BASSO III.

p

V. 1. Nat - - ten er saa
V. 2. Bøl - - gens Me - - lo - -

mf

1. Nat - ten er saa stil - - le, Luf - ten er saa klar,
2. Bøl - gens Me - lo - di - - er vug - ge Hjer - tet ind. . . .

mf

1. Nat - ten er saa stil - le, Luf - ten er saa klar,
2. Bøl - gens Me - lo - di - - er vug - ge Hjer - tet ind. . . .

mf

1. stil - - - - - le,
2. di - - - - - er

mf Luf - ten er saa klar,
vug - ge Hjer - tet ind.

pp

1. Dug-gens Per - ler tril - - le, Dug-gens Per - ler tril - - le,
 2. Suk og Kla - ge ti - - er, Suk og Kla - ge ti - - er;

pp

1. Dug-gens Per - ler tril - - le, Dug-gens Per - ler tril - - le,
 2. Suk og Kla - ge ti - - er, Suk og Kla - ge ti - - er;

pp 1. Dug-gens Per - ler tril - - le,
 2. Suk og Kla - ge ti - - er;

mf

1. Maa - - nens Straa - ler spil - le hen - - ad Sö - ens
 2. Vin - - dens Pust be - fri - er det be - tyng - te

mf

1. Maa - - nens Straa - ler spil - le hen - - ad Sö - ens
 2. Vin - - dens Pust be - - fri - er det be - tyng - te

mf

1. Maa - - nens Straa - ler spil - le hen - - ad Sö - ens
 2. Vin - - dens Pust be - fri - er det be - tyng - te

p

1. Glar, hen - - ad ad Sö - - ens Glar.
 2. Sind, det be - - tyng - - - te Sind.

p

1. Glar, hen - - ad, hen - ad Sö - - ens Glar.
 2. Sind, det be - - tyng - te, det be-tyng - te Sind.

p

1. Glar, hen - - ad, hen - ad Sö - - ens Glar.
 2. Sind, det be - - tyng - te, det be-tyng - te Sind.

J. L. Heiberg.

No. 214. Nökken.

Andantino.
Tenore solo.

H. Kjerulf.

- mf*
- V. 1. Jeg lag-de mit Ö - re til
 V. 2. Jeg hör-te ham hul-ke, mens
 V. 3. Hans Har - - pe spil-led med
 V. 4. „Du aan-der og glö-der saa

Coro. *dolce.*

- V. 1. Jeg lag-de mit Ö - re til Kil-dens Bred, til Kil - dens Bred og

- V. 2. Jeg hör-te ham hul-ke, mens Aftnens Skjær, mens Aft - nens Skjær svandt
 V. 3. Hans Har - - pe spil-led med dæmpet Streng, med dæm - pet Streng den
 V. 4. Du aan-der og glö-der saa skjær og varm, saa skjær og varm og

1. Kil - dens Bred og lyt-ted til Nök-kens San-ge; og Eg - nen hvil-te i
 2. Aft - nens Skjær svandt hen bag de dunk-le Sko-ve. Da tril-le-de Dug-gen fra
 3. dæm - pet Streng den öm-me-ste Se - re - na - de: „God Nat, min Ro - se! ak,
 4. skjær og varm og ved ej, hvad jeg maa fri - ste. Jeg dö-ver min Sor-rig i

1. lyt-ted til Nök-kens San-ge, til Nök-kens San-ge; og Eg - nen hvil-te i

2. hen bag de dunk-le Sko-ve, bag dunk-le Sko-ve. Da tril-le-de Dug-gen fra
 3. öm-me-ste Se - re - na - de, den Se - re - na - de: „God Nat, min Ro - se! ak,
 4. ved ej, hvad jeg maa fri - ste, hvad jeg maa fri - ste. Jeg dö-ver min Sor-rig i

1. stil - le Fred, og Da-gen led, og Da-gen led, og Skyg-ger-ne ble - - ve
2. al - - le Træ'r, fra al - le Træ'r, der sto - de nær og skyg-ged den kla - - re
3. til din Seng fra Skov og Eng, fra Skov og Eng gaa Drømme - nes Al - - fer
4. Sus og Larm, men ak, min Barm, men ak, min Barm vil al - drig dit Bil - - led

1. stil - le Fred, og Da-gen led, og Da-gen led, og Skyg-ger-ne ble - - ve

2. al - - le Træ'r, fra al - le Træ'r, der sto - de nær og skyg-ged den kla - - re
3. til din Seng fra Skov og Eng, fra Skov og Eng gaa Drøm-me-nes Al - - fer
4. Sus og Larm, men ak, min Barm, men ak, min Barm vil al - drig dit Bil - - led

1. lan - ge.
2. Vo - ve.
3. gla - de.^a
4. mi - ste!^a

1. lan - ge, og Da-gen led, og Da-gen led, og Skygger-ne ble-ve saa lan - ge.

2. Vo - ve, fra al - le Træ'r, fra al - le Træ'r, der skygged den kla - re Vo - ve.
3. gla - de, fra Skov og Eng, fra Skov og Eng gaa Drømmenes Al - fer gla - de.^a
4. mi - ste, men ak, min Barm, men ak, min Barm vil al-drig dit Bil - led mi - ste!^a

J. S. Welhaven.

1. och på än - gen re'n, lu - tad mot en sten, Dalkarln i sin skyf - fel tar.

2. mel - lan eld och sand, med en pust i hand sjun - ger nu sin mor - gon - bön.

3. steg nu Movitz opp, tog sin fär - gekopp, satt sig ved sin taf - la ner.

C. M. Bellman. (Fredmans Epistel No. 39).

Re'n, *allerede*. Vädren, *Vindene*. Fläkt, *Luftning*. Spis, *Gruc*. Fladdrar og fräs, *luer og knitter*. Yfvig, *strid*. Snokar, *snuser*. Vickar, *vakler*. Dagg, *Dugg*. Skymtar, *dämmer frem*. Kullar, *Höje*. Valla, *drive paa Græsgang*, *gjete*. Fläktar, *vifter med Vingerne*. Göromål, *Gjerninger*, *Arbejde*. Tafla, *Maleri*.

No. 227. Tonernes Flugt.

Allegro moderato.

H. Kjerulf.

V. 1. Der kom - mer i Vaa - ren en Sværm til Nord; det er Fug - le - nes sjun - gen - de

V. 2. O hör, hvor det klin - ger, af - sted, af - sted! med vor drömmende Sjel gaa vi

1. Kor. De læn - ges i - gjen til Ø - ran - ger - nes Hjem, og vor Længsel vil

2. med! Af To - ner vi løf - tes, med To - ner vi gaa, og med dem vi He -

1. dra - - - ge, vor Læng - sel vil dra - ge med dem. . . O, . . .
T.H. dem. O, . . . lad . . . os, . . .
B.I. O, . . .

2. spe - ri - en, med dem vi He - spe - ri - en naa. . . En
T.H. naa. En . . . gys - gende,
B.I. En

1. lad os flyg - - - te fra Land og By! o, lad . . . os, o,
 B.H. O lad os flyg - te fra

2. gyn-gende Pha - - e - - - ton, let og fin, den bæ - rer os, den
 B.H. Na gyn - gen - de Phæ - ton,

1. lad os med Sky - er - ne fly! ja fly! med Straaler - ne fra den sti-gen-de
 cresc.

2. bæ-rer, den bæ-rer os Elsk - te min! og Phoebos A-pol-lons væ - li - ge
 cresc.

1. Sol for - la - de vor nord - li - ge Pol! med Straaler - ne fra den
 B.H. med . . .

2. Spand os fø - rer fra Land og til Land! og Phœ-bos A - pol-lons
 B.H. og . . .

1. sti-gen-de Sol for - la - de vor nord - li - ge Pol, vor nord-li - ge Pol!

2. væ - li - ge Spand os fø - rer fra Land og til Land, fra Land og til Land!

H. Hertz.

Samling
af
Flerstemmige Mandssange

for større og mindre Sangforeninger.

Med originale Kompositioner.

Udgiven af Joh. D. Behrens.

XIII. Bind. III. Hefte.

KRISTIANIA. Feilberg & Landmark.

BERGEN. Ed. B. Giertsen.

*** No. 250. Serenade ved Strandbredden.**

Allegretto con moto.
Baritono solo.

H. Kjerulf.

p

V. 1. Hyt - ten er
V. 2. Bræn - den - de

Coro.

V. 1. Hyt - - ten er luk - ket, Nat - - ten er stil - - - le!
V. 2. Bræn - den - de Læng - sel, smel - ten - - de Kla - - - ge -

1. luk - ket, Nat - ten er stil - le! Ly - set ej
2. Læng-sel, smel - ten - de Kla - ge flet - tes i

1. Hyt - - - ten er luk - - - ket, Nat - - - ten er stil - - - le!
2. bræn - - - den - de Læng - - - sel, smel - - - ten - de Kla - - - ge

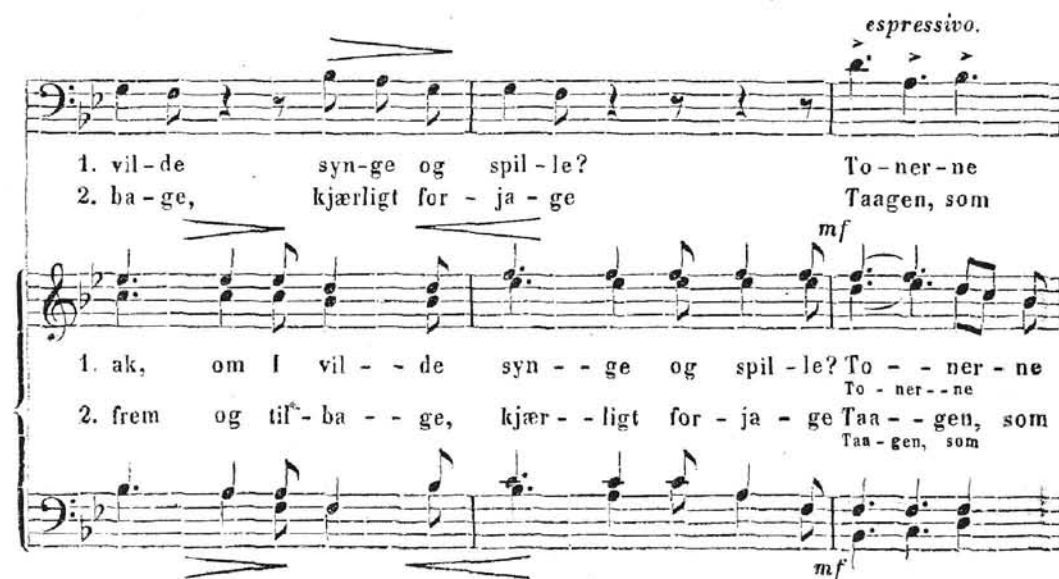
1. glim - ter bag Vin - du - - ets Glar, Bøl - ger! mens
2. bæ - ven - de To - ner til Krands. . . . Huldt gjen - nem

1. Ly - - - - - set ej glim - ter bag Vin - du - ets
2. flet - - - - - tes i bæ - ven - de To - ner til

1. let i - - mod Stran - den I tril - le, ak, om I
2. Drøm - - - me - nes Ri - - ge de dra - ge frem og til -

1. Glar. Bøl - ger! mens let i - - mod Stran - den I tril - - - le,
2. Krands. Huldt gjen - nem Drøm - me - nes Ri - ge de dra - - - ge

espressivo.

1. vil - de syn - ge og spil - le? To - ner - ne
2. ba - ge, kjær - ligt for - ja - ge Taa - gen, som

mf

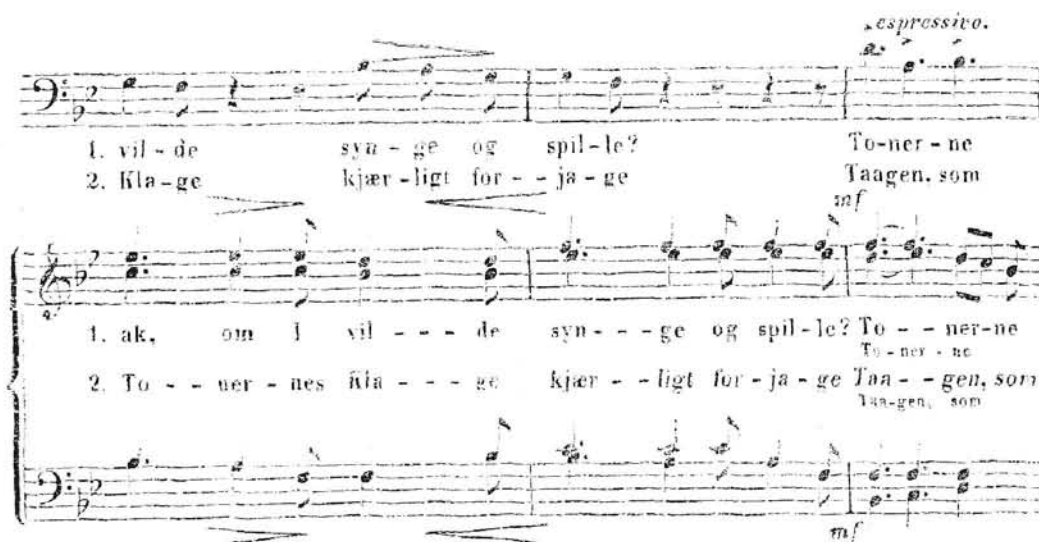
1. ak, om I vil - - de syn - - ge og spil - le? To - - ner - ne
2. frem og til - ba - - ge, kjær - - ligt for - ja - ge Taa - - gen, som
Taa - gen, som

mf

1. til hen-des Hjer - - - te I bar! Ak, om I
2. döl - ger dig Stjer - - - ner - nes Glands . . . To - ner - nes

1. til hen-des Hjer-te I bar! Ak, om I vil - - - de -
2. döl - ger dig Stjer-ner - - - nes Glands. To - ner - nes Kla - - - ge -

espressivo.

1. vil - de syn - ge og spil - le? To - ner - ne
2. Kla - ge kjær - ligt for - ja - ge Taagen, som

mf

1. ak, om I vil - - - de syn - - - ge og spil - le? To - - - ner - ne
2. To - - - ner - nes Kla - - - ge kjær - - - ligt for - ja - ge Taa - - - gen, som

mf

ritardando

1. til hen-des Hjer - - - te I bar!
2. döl - ger dig Stjer - - - nernes Glands.

ritardando

p dolce.

1. til hen-des Hjer - te I bar! til hen-des Hjer-te I bar!
2. döl - ger dig Stjer - ner - nes Glands, döl - - - ger dig Stjer-ner - nes Glands.

ritardando p dolce.

*
No. 288. Frejdigt Liv.

H. Kjerulf.

Allegro moderato.

Frej - - digt vir - - - - ke i go - - - de

Frej - digt vir - ke

Frej - - digt vir - - - - ke i go - - - de

Frej - digt vir - ke

Da - - - - ge, i Træng-sels-stun - - den ej for-

i go - de Da - ge, i Trængselsstunden ej for-

Da - - - - ge, i Træng-sels-stun - - den ej for -

i go - de Da - ge, i Trængselsstunden ej for-

sa - - ge! Al - drig fryg - - - - te, ej angst - fuld

sa - - ge! Al - drig fryg - te,

sa - - ge! Al - drig fryg - - - - te, ej angst - fuld

sa - - gel Al - drig fryg - te,

gru - - - - e om Li - vets Nød dit Mod vil

ej angstfuld gru - e om Li - vets Nød dit Mod vil

gru - - - - e om Li - vets Nød dit Mod vil

ej angstfuld gru - e om Li - vets Nød dit Mod vil

ku - e! Hel - le - re da maa du svær - - - -

ku - e! Hel - le - re da maa du svær - - - -

ku - e! Hel - ler da

ku - e! Hel - ler da

- - - - me! hel - le - re da maa du syn - - - - ge!

svær - me! hel - ler da syn - ge! hel - le - re

svær - me! hel - ler da syn - ge! hel - le - re

Mo-det i Glæ-den for - yn - ge end at skræk-kes og gi - ve

Mo-det i Glæ-den for - yn - ge end at skræk-kes og gi - ve

Mo-det i Glæ-den for - yn - ge end at skræk-kes og gi - ve

tabt, . . . end at skræk-kes end gi - ve tabt, end gi - ve

tabt, . . . end at skræk-kes og gi - ve tabt, end gi - ve

tabt! Hel - - le - re da maa du svær-me og syn -

tabt! Hel - - le - re da maa du svær-me og syn -

ge, hel - - le - re da maa du svær - me og

ge, hel - - le - re da maa du svær - me og

syn - - - ge! svær - me og syn - ge!

syn - - - ge! svær - me og syn - ge!

* No. 307. Serenade.

Moderato.

Tenore solo.

H. Rjærnif.

dolce.
Naar ved Nat ren og her - lig i

Coro. *p. dolce.*
Naar ved Nat ren og her - lig

p dolce.

mf
Dröm - - mens Land du bor og din

i Dröm - mens Land du bor

p
Læ - - - - be hvi - sker kjær - - - - lig mig

pp
og din Læ - be hvi - sker kjær - lig

pp

poco piu moto.

öm - - - me, sö - de Ord; da mi - ne Tan - ker

mf

poco piu moto.

mig öm - me, sö - de Ord; da mi - ne Tan - ker

poco piu moto.

a tempo.

flag - - - re om di - ne Dröm-me ned.

a tempo.

p dolce.

flag - - - re om di - ne Dröm-me ned. Sov södt, du

p dolce.

a tempo.

Fag - - re! sov södt du Fag - - re! Sov

(B.II:) sov södt da Fag - - - re! Sov

Sov södt, du Fag - re!

södt, sov södt i Fred! Sov södt, du

södt i Fred!

p Sov södt i Fred! Sov södt, du

Fag - re! Sov södt i Fred! sov

p

Fag - re! Sov södt i Fred!

diminuendo.

södt, sov södt i Fred! sov södt i Fred.

diminuendo.

diminuendo.

* No. 315. Norges Natur.

H. Agerulf.

Allegro mod. assai.

V. 1. Det er min Sjæl en fryd-fuld Trang at gjæ - ste Nor - ges

- V. 2. Hvor ström-mer ud Be - rus - ning sød fra Da - lens Bjer - ke-
 V. 3. Hvad tænk-somt, sværnersk Ö - je fik du Kjer - nets stil - le
 V. 4. Vi nær-me - re i Da - lens Favn os fö - le Nor - ges
 V. 5. I - gjen-nem Fol - kets Aa - rer lad sig Glom - mens Styr - ke
 V. 6. Hist slan-ken Sil - je, Hæg og Pil og Rogn sig sam - men-

1. Da - le. Den gam - le Fjeld-koll el - sker Sang, den gla - de Hjer - ters

2. lun - de! Det var en Dröm i Eng - les Skjöd paa de - res Mos at
 3. Vo - ve! hvad Ord densu - sen - de Mu - sik i Aa - sens dy - be
 4. Hjer - te. Dets ær - li - ge og gam - le Navn vi der af - Fos - sen
 5. væl - te! Som Rjukans kjæk - ke Styr - te - bad saa fy - ri - ge dets
 6. ran - ke; det nög - ne Fjeld de dæk - ke vil — det er en kjær - lig

1. Ta - le. Kom til den fag - re Ma - ri - dal, til Klej - vens svimlen-

2. blun - de. Hvad Har - pe - spil i den - ne Bæk! hvad Me - lo - di! hvor
 3. Sko - ve! Den Mander ej i Nor - ge fød, som den ej gjør om
 4. lær - te. I Fjel - dets sol - be - ly - ste Tind det blot - ter os sit
 5. Hel - te! Lad i dets Kvin - der Rin - ge - rik med bli - den Yn - de
 6. Tan - ke! Saa, nor - ske Brö - dre, Brystmod Bryst vi vil - le med ve-

ritenuto a tempo.

1. de Por-tal! kom hvor-som-helst og Nor-ge skal dig i sin Favn hu-

2. sød en Skræk! be-standig ny den to - ner væk—ak! som af Per - lers
 3. Hjer-tet blød; det er hans Vug-ge-sang, der lød i - fra de dy - be
 4. hø - je Sind, og der - i - fra det spej - ler ind sig selv i Fol - kets
 5. præ-ge sig! Vær Gau-sta hver en Gub-be lig, som sig til Tin - ge
 6. mo - dig Lyst vor Mo - ders Brösts selv hyl - le til — det er en kjær - lig

mf

1. sva - le. Kom til den fag - re Ma - ri - dal, til Klej - vens svimlen-

mf

2. Mun-de. Hvad Har-pe - spil i den - ne Bæk! hvad Me - lo - di! hvor
 3. Sko - ve — den Mander ej i Nor - ge fød, som den ej gjør om
 4. Hjer-te — i Fjel - dets sol - be - ly - ste Tind det blot - ter os sit
 5. meld-te! Lad i dets Kvin - der Rin - ge - rik med bli - den Yn - de
 6. Tan-ke! Saa, nor - ske Brö - dre, Brystmod Bryst vi vil - le med ve-

ritenuto a tempo.

1. de Portal! kom hvorsomhelst og Nor-ge skal dig i sin Favn hu-sva-le.

ritenuto a tempo.

2. søden Skræk! be-standig ny den to - ner væk, ak! som af Per-lers Mun-de.
 3. Hjertet blød; det er hans Vugge-sang, der lød i - fra de dy-be Sko-ve.
 4. hø-je Sind, og der-i - fra dets spej-ler ind sig selv i Fol-kets Hjerte.
 5. præge sig! Vær Gausta hver en Gub-be lig, som sig til Tin-ge meldte!
 6. mo-dig Lyst vor Moders Brösts selv hylle til — det er en kærlig Tan-ke.

H. Wergeland.

Samling
af
Flerstemmige Mandssange

for større og mindre Sangforeninger.

Med originale Kompositioner.

Udgiven af Joh. D. Behrens.

XVIII. Bind II. Hefte.

Kristiania. Feilberg & Landmark.

Bergen. Ed. B. Giertsen.

* No. 342. Jægersang.

Allegro moderato.

H. Rierulf.

mf *p*

1. {T. I., II.} Tra - ra, tra - ra, tra - ra, tra - ra! tra - ra, tra - ra, tra - ra, tra - ra, tra -
(B. II.) Det vif - ter koldt og skum - rer, og

mf *p*

2. {T. I., II.} Tra - ra, tra - ra, tra - ra, tra - ra! tra - ra, tra - ra, tra - ra, tra - ra, tra -
(B. II.) Snartsyn-ker Alt i Taa - - ge, og

1. ra, tra - ra, tra - ra, tra - ra! tra - ra, tra - ra, tra - ra - ra, tra -
Aft - nens gyld - ne Blink for - gaa. Alt Gra - ne - kol - len slumrer i

2. ra, tra - ra, tra - ra, tra - ra! tra - ra, tra - ra, tra - ra - ra, tra -
Mul - met hil - der hvert et Trin; i Bjer - gets Drøm - me - kro - ge da

mf

1. ra - - - ra, tra - ra - ra, tra - ra! *mf* Men højt paa Sæ - ter -
luk - ket Telt af Taa - - - ger graa.

mf

2. ra - - - ra, tra - ra - ra, tra - ra! *mf* I Høst for sid - ste
kog - les let en Van - - - drer ind.

1. vang — tra-ra! — vi hol-de Törn, mod Nat og Vejr, og vaa - ge trygt med

2. Gang — tra-ra! — du vil - de Hej, du dunkle Fjeld vi si - - ge Jer med

1. Blus og Sang, med Blus og Sang, og slaa vor Lejr, tra-

2. Blus og Sang, med Blus og Sang, du vil - de Hej, Far-

1. ra! . . . vi slaa vor Lejr, vor Lejr. Tra-ra, tra-ra, tra-ra, tra-

2. vel! . . . du dunkle Fjeld, Far-vel! Tra-ra, tra-ra, tra-ra, tra-

1. ra! tra-ra-ra, tra-ra-ra, tra-ra-ra, tra-ra-ra! Tra-ra!

2. ra! tra-ra-ra, tra-ra-ra, tra-ra-ra, tra-ra-ra! Tra-ra!

A. S. Welhaven.

1-5. Da - ge! Et mun - tert Glas i - mel - lem os for

1-5. go - de, gam - le, go - de, gam - le Da - ge!.

Efter Robert Burns.
(Ved H. Wergeland.)

* No. 354. Morgenvandring.

Moderato. (Synges i H-Dur.)

H. Rjærulf.

V. 1. O, vil du van - dre ret med Lyst, dragud, før Sol sig hæ - - -
(B. I.) hæ - - -

V. 2. Og he - le Ver - den er en Bog, hvor-i der klart staar skre - - -
(B. I.) skre - - -

V. 3. Da la - der lydt en Nat - ter - gal sin Sang i Bu - sken to - - -
(B. I.) to - - -

1. ver; da lig - ger Sko - ven kir - ke - tyst, og ej en Luft - ning
- - ver;

2. vet med bro - get Skrift saa mangtet Sprog, hvor tro os Gud er
- - vel

3. ne, det sva - rer rundt fra Fjeld og Dal og højt i Sko - vens

1. bæ-ver, og ej en Luft-ning bæ-ver. Lær-ken
(B. I.) Lær-ken er ej vaag-net . . .

2. ble-vet, hvor tro os Gud er ble-vet. Skov og
(B. I.) Skov og Blom-ster fjer og . . .

3. Kro-ne, og højt i Sko-vens Kro-ne. Mor-gen-
(B. I.) Mor-gen-rød-mens gla-de . . .

1. er ej vaag-net end, ik-kun Bæk-ken hist bag Gren saa
end, . . . ej end, . . .
(T. II.) saa
(B. I., II.) saa

2. Blomster fjern og nær, Mor-gen-stjer-nen klar og skjær er .
nær, . . . og nær, . . .
(T. II.) er

3. rød-mens gla-de Skin fal-der med i San-gen ind: O
Skin, . . . dens Skin, . . .
(T. II.) O

1. sag - - te, saa sag-te i Græs-set nyn - - - ner.
sag - te, saa sag - - - te i Græs-set nyn - - - - ner.
sag - te, saa sag-te i Græs-set nyn - - - - - ner.

2. Vid - - - ner, er Vid-ner om al hans Naa - - - de.
Vid-ner, er Vid - - - ner om al hans Naa - - - - de.

3. lad os, o lad os vor Gud lov-syn - - - ge!
lad os, o lad os vor Gud lov-syn - - - - ge!

* No. 366. I Skoven.

Vivace.

G. Rjærulf.

mf

V. 1. I Skov, naar Vaarens Vin-de glad sig gyn-ger i dens Kro-ner, da

mf

V. 2. Om al mit Hjertes Ve og Lyst, dets Sor-ger og dets Glæ-der for

1. bæ-ver Sjæ-lens Stren-ge-rad og to-ner, og to-ner, og

2. Sko-ven af mit ful-de Bryst jeg kvæ-der, jeg kvæ-der, jeg

1. to-ner! da bæ-ver Sjæ-lens Streng-e-rad og to- - -

2. kvæ-der! for Sko-ven af mit ful-de Bryst jeg kvæ- - -

1. ner! da bæ-ver Sjæ-lens Stren-ge-rad og to- - - ner!

V. 3. Og Lø - vet lyt - ter tyst der - ved med stil - le dæm - pet Su - sen, og

fal - der ind paa ret - te Sted med Bru - sen, med Brusen. V. 4. Og

vi - de, vi - de Sangen gaar i Flugt med Mor - gen - vin - den, mens

Nat - ter - ga - len lif - ligt slaar i Lin - - den, i Lin - den. O

*dolce, ritenuto.**Tempo primo.*

pp *mf*

Nat-ter - gal! o Nat-ter - gal. V. 5. Da hæ - ver i mit Bryst en Klang sig

pp *mf*
dolce, ritenuto. *Tempo primo.*

frej-dig og for-voven — O fri - ske Luft! O Sang! o Sang i Sko-ven! i

Sko-ven! i Sko - ven! O fri - ske Luft! O Sang! o Sang i

Sko - - - ven! O fri-ske Luft! O Sang! o Sang i Sko - - - ven!

Al - le skabt, saa har du og gjen - - kjøbt os *piu cresc.*

Al - - le skabt, saa har du og gjen - - kjøbt os

Al - le skabt, har du og gjen-kjøbt os

Al - le skabt, saa har du og gjen - - kjøbt os *piu cresc.*

ved dit dy - re Blod, dit dy - re, dy - - - - re Blod. *mf decresc. pp*

ved dit dy - re Blod, dit dy - re, dy - - - - re Blod.

ved dit dy - re Blod, dit dy - - - re, dy - - - - re Blod.

ved dit dy - re Blod, dit dy - re, dy - - - - re Blod. *mf decresc. pp*

* No. 382. Sølvrkning.

Andantino.

Con bocca chiusa (o: Nynnende).

H. Kjerulf.

V. 1. Til - fjelds un - der Gra - ne - li - en

Con bocca chiusa (o: Nynnende).

^{o)} Digt og Musik er skrevet under Paavirkning af et Billede af Landskabsmaler H. Gude umiddelbar efter dettes Tilblivelse. Udgiveren.

1. er der et aa-bent Bakkeheld, der slyn-ger sig Sæ-ter - sti-en, der

1. styr-ter det skummen-de Fos-se - væld. Luf-ten er skin-nen-de,

tranquillamente.

1. blaa-lig hvid; det er Mid-som-mer - sol og Middagstid, det er

1. Mid - som - mer - sol og Mid - dags - tid. V. 2. De

ritardando. *Con bocca chiusa.*

V. 3. Men
V. 4. Hvor

2. tin - dren-de Straaler spil-le paa El-ven un - der den mørke Bred, og

3. Skraa-nin-gen un - der Fjeldet er svøbt i den gyld - - ne Straaleflod; se,
 4. en - som og taus er Kleven! der er in-tet Spor i den gyldne Sand; den

2. Skumtaa-gen svæ-ver stil-le, hvor Fos-sen ha-ster i Dy-bet ned. Der

3. Gra-nen paa Bak-ke - hel-det har skinnende Top... og skygget Fod. Ved
 4. fat - ti - ge Plet er ble-ven et li - det glimren-de Fa-bel-land. For-
tranquillamente.

2. van - drer El-ven en løn-lig Vej, selv Mid-som - mer-so - len

3. Sti-en sit-trer med Søl-ver-blink den blomstren-de Lyng, den
 4. styr ej den dy-be, drømmen-de Fred, lad Sko-ven skyg-ge dit

2. kjen - der den ej, selv Mid-som-mer-so - len kjen-der den ej.

3. mo - se - de Brink, den blomstrende Lyng, den mo - se - de Brink.
 4. hi - gen - de Fjed, lad Sko-ven . . skygge dit hi - gen - de Fjed.

J. S. Welhaven.

‡ No. 415. Unge Piger og gammel Vin!

Animato.

H. Kjerulf.

mf

(T. I, II, B. I:) Un - ge Pi - ger og gam - mel Vin! Naarde slaa Lag med hin-

mf

(B. II:) Un - ge Pi - ger og gam - mel Vin! Naarde slaa Lag med hin-

an - den, da var jeg en Stak-ke! i Sind og Skind om ej—om ej jeg

an - den, da var jeg en Stak-ke! i Sind og Skind om ej jeg

ritardando. *a tempo e risoluto.*

tab - te For - stan - - - den! Lad den kun

(B. I:) For - stan - den, om ej jeg tab - te For - stan - den!

ritardando. *a tempo e risoluto.*

tab - te For - stan - - - den! Lad den kun

ritardando. *a tempo.* *mf*

fa - re for mig sin Vej; den vol - der blot Gril - ler og Smer - te! For -

ritardando. *a tempo.*

fa - re for mig sin Vej; den vol - der blot Gril - ler og Smer - te!

elsk-te og Druk-ne be - hø-ve den ej, be - hø-ve den ej, be-
 (T. II:) For-elsk-te og Druk-ne be - hø-ve den ej, be-
 (B. I:) For-elsk-te og Druk-ne be-
 mf For-elsk-te og

hø-ve den ej, be - hø - ve den ej; . . . de tæn-ke med sit
 Druk-ne be - hø-ve den ej, be - hø-ve den ej; . . . de tæn-ke med sit

Hjer-te, de tæn-ke med sit Hjer-te, . . . med sit Hjer -
 Hjer-te, de tæn-ke med sit Hjer-te, . . . med sit Hjer -
 a tempo.

te! de tæn-ke med sit Hjer-te, med sit Hjer - te!
 (B. I:) de tæn-ke, de tæn-ke med sit Hjer - te!
 a tempo.

te! de tæn-ke, de tæn-ke med sit Hjer - te!
 E. Geibel, (Ved - s.)

* No. 435. Studenter-Balvise.

Con moto.

H. Kjerulf.

V. 1. Vor flyg - ti - ge Lyst, mens i Dandsen vi træ - de, gjen -

V. 2. Stu - - den - ten, som sys - ler med Pennen og Bo - gen, han
 V. 3. Og her un - der Glands af de straa - len - de Kjerter en

1. ly - der i Stren - ge - nes Klang; men Hjertets Væld af

2. har dog en vaar - lig Hu. Han tæn - - ker tit, hvor han
 3. Vaar - him - mel hil - se vi, og San - - gen sti - ger af

1. dy - be - re Glæ - de vil hæ - ves og to - ne i Sang. Med
 (B. 1.) Med Vaa - -

2. sid - der i Krogen: Ak, var du som Fug - - - len nu, saa
 (B. 1.) saa fri
 3. hi - gen - de Hjerter, og her er vor Vin - - - ge fri. Her
 (B. 1.) Her kan

1. Vaa - rens Røst vort Kvad vi sjun - ge, ti Vaar har To - ner paa
 (B. 1.) . . rens Røst

2. fri som Skovens Fugl, der i - ler, naar Længslen vaagner, naar
 (B. 1.) . . som
 3. kan vor Længsel sin Flugt be - gyn - de, ti Hjer - tets Drømme og
 (B. 1.) . . vor

1. Fug - - lens Tun - ge, de hil - ses og føl - ges ad, *ten.*
 2. Him - - len smi - ler, med Lyst fra det skyggende Blad, og *ten.*
 3. Vaa - - rens Yn - de vil fav - nes og føl - ges ad, mens *ten.*

1. her til den fa - gre - ste Rad af Ro - ser og Liljer, af *mf*
 2. bringer i Straalernes Bad til Ro - ser og Lil - jer, til *mf*
 3. her til den fa - gre - ste Rad af Ro - ser og Lil - jer, af *mf*

1. Ro - ser og Lil - jer vi brin - - - ge vort
 2. Ro - ser og Lil - jer sit sø - - - de - - ste
 3. Ro - ser og Lil - jer vi brin - - - ge vort

1. Kvad, vi brin - - - ge vort Kvad.
 2. Kvad, sit sø - - - de - - ste Kvad.
 3. Kvad, vi brin - - - ge vort Kvad.

J. S. Welhaven.

No. 469. Solskinsvisen*.)

Vivace e leggiero. (I Springdans-Tempo.)
Tenore solo.

H. Kjerulf.

mf

Coro.
sempre p.

V. 1. Og Ræ-ven laa un - der Bir - ke - rod bort-ved
 V. 2. Og Ræ-ven lo un - der Bir - ke - rod bort-ved
 V. 3. Og Ræ-ven ven-ted bag Bir - ke - rod bort-ved

V. 1-3. La - la la la la la la

sempre p.
Coro.

1. Lyn - gen, bort-ved Lyn - gen, og Ha - ren hop - pe - de paa
 2. Lyn - gen, bort-ved Lyn - gen, og Ha - ren hop - pe - de i
 3. Lyn - gen, bort-ved Lyn - gen, og Ha - ren tum - le - de ham

1-3. la la la la! La - la la la

1. let - te Fod o - ver Lyn - gen, o - ver Lyn - gen.
 2. vil - de Mod o - ver Lyn - gen, o - ver Lyn - gen.
 3. midt i - mod o - ver Lyn - gen, o - ver Lyn - gen.

mf

1-3. la la la la la la. Og

mf

*) Optaget i denne Sangbog efter Overenskomst med Originalforfatteren.

Coro.

1. Ræ-ven laa un - der Bir - ke - rod bortved Lyn - gen, bortved Lyn-gen og
 2. Ræ-ven lo un - der Bir - ke - rod bortved Lyn - gen. bortved Lyn-gen og
 3. Ræ-ven ven-ted bag Bir - ke - rod bortved Lyn - gen, bortved Lyn-gen og

Coro.

1. Ha - ren hop - pe - de paa let - te Fod o - ver Lyn-gen, o - ver
 2. Ha - ren hop - pe - de i vil - de Mod o - ver Lyn-gen, o - ver
 3. Ha - ren tum - le - de ham midt i - mod o - ver Lyn-gen, o - ver

Tenore solo.

mf

Tenore solo.

1. Lyn-gen. „Det er vel no - get til Sol - skins-dag! det
 2. Lyn-gen. „Jeg er saa glad o - ver al - le Ting, Hu-
 3. Lyn-gen. „Men, Gud for - bar - me sig er du der! Aa

mf

Basso solo.

f

1. glit - trer for og det glit - trer bag o - ver Lyn-gen, o - ver
 2. hej, gjør du sli - ge svæ - re Spring o - ver Lyn-gen, o - ver
 3. Kjæ - re, hvor tør du dan - se her o - ver Lyn-gen, o - ver

p **Coro.**

1. Lyn-gen! " La la la la la la! La la la la la la
 2. Lyn-gen! " La la la la la la! La la la la la la
 3. Lyn-gen? " La la la la la la! La la la la la la

p **Coro.**

1-3. la la la la la la! La la la la

1-3. la la! la la la la la la la! La

1-3. la la la la la la la la la la la la!

B. Bjørnson.

poco ritenuto.

(T. I.) stil - - - ner, stil - - - ner un - der fag - re Drøm - me.
 (T. II, B. I.) stil - - ner, stil - - ner

stil - ner, stil - ner un - der Drøm - me.
 - b. -

* No. 484. Sangerhilsen til Damerne.

H. Kjerulf.

Vivace.
mf

V. 1. Af Hjertets Grund er Alt, hvad vi kvæ-de, der er Ung - doms-
 V. 2. Vi van-dre tit i løv - dunk-le Gan-ge, naar af Da-le - ne
 V. 3. Ak, Somrens Lyst paa lok - ken-de Sti - er kan for Vin-de - ne

sempre crescendo.

1. lyst i det klin-gen - de Kor; men der vaag - ner en Alf i vor

sempre crescendo.

2. sti - - ger Blomsternes Duft, og vi hæ - ve med frej-di - ge
 3. spre - - de To-ner - nes Kald; men i Vin - te - rens Stilhed ind-

1. Glæ - de med Suk blandt de flyg - ti - ge Ord . . . (B. II.) Læng - se - lens

2. San - ge vor Glæ-de i Som-me - rens Luft . . . (B. II.) Kan da vort

3. vi - er vor Sang sin be - skjærmen-de Hal . . . (B. II.) Nu kan den

1. Længse - lens Alf, som be - aan - der vor Vi - se,
 (B. I.): Læng - se - lens --
 (B. II.): Alf,

2. Kan da vort Kvad un - der Lun - de - nes Kro - ner
 (B. I.): Kan da vort --
 (B. II.): Kvad
3. Nu kan den sam - le, hvad Som - me - ren spre - der,
 (B. I.): Nu kan den --
 (B. II.): sam - le.

1. vil gjen - nem To - ner - ne fag - re hen til de fag - re,
 (B. I.): vil gjen - nem To - ner - ne fag - re hen til de fag - re,
 (B. II.): vil gjen - nem To - ner - ne fag - re hen til de fag - re,

2. fængsle den Dej - li - ges Ø - re, og vil hun hø - re,
 (B. I.): fængsle den Dej - li - ges Ø - re, og vil hun hø - re,
 (B. II.): fængsle den Dej - li - ges Ø - re, og vil hun hø - re,

3. sværme i Haab og i Min - der. Yn - di - ge Kvin - der!
 (B. I.): sværme i Haab og i Min - der. Yn - di - ge Kvin - der!
 (B. II.): sværme i Haab og i Min - der. Yn - di - ge Kvin - der!

1. hen til de fag - re, smi - len - de Døt - tre af Folk - vangs Di - se.
 (B. I.): hen til de fag - re, smi - len - de Døt - tre af Folk - vangs Di - se.
 (B. II.): hen til de fag - re, smi - len - de Døt - tre af Folk - vangs Di - se,

2. og vil hun hø - re Længselens Nyn i de gla - de To - ner?
 (B. I.): og vil hun hø - re Længselens Nyn i de gla - de To - ner?
 (B. II.): og vil hun hø - re Længselens Nyn i de gla - de To - ner?

3. Yn - di - ge Kvin - der! nu har jo Al - fen nyn - net for E - der.
 (B. I.): Yn - di - ge Kvin - der! nu har jo Al - fen nyn - net for E - der.
 (B. II.): Yn - di - ge Kvin - der! nu har jo Al - fen nyn - net for E - der.

J. S. Welhaven.

* No. 500. Jægerne Sang paa Fjeldet.

Allegro marcato e con fuoco.

H. Kjerulf.

mf

V. 1. Det vif - ter koldt og skum - rer, og Aft - nens gyld - ne

mf

V. 2. Snart syn - ker Alt i Taa - ge, og Mul - met hin - drer

1. Blink for - gaa. Alt Gra - ne - kol - len slum - rer i luk - ket Telt af

2. hvert et Trin; i Bjer - gets Drøm - me - kro - ge da kog - les let en

1. Taager graa. Men højt paa Vang vi hol - de Tørn mod Nat og Vejr og
(Bassi:) Men højt paa Sæ - ter - vang

2. Vandrør ind. For sid - ste Gang, du vil - de Hej! du dunkle Fjeld! vi
(Bassi:) I Høst for sid - ste Gang,

1. vaa - ge trygt med Blus og Sang og slaa og slaa vor Lejr, vor Lejr.

2. si - ge Jer med Blus og Sang Far - vel! Far - vel! Farvel! Far - vel!

J. S. Welhaven.

SANGBOG
for
MANDSSANGFORENINGER

No. 17. Jubilate, amen!)

Andante sostenuto.

H. Kjerulf.

p

V. 1. O - - ver stil - le Van - de San - gen dæm - - pet

V. 2. *p* Snart som let - te Bøl - - gers Su - sen un - - - der

p poco a

1. til mit Ø - - - re naar; mer og mer sig
(Bassi:) mer og

p poco a

2. Maa - - ne - - glans mod Strand, snart som Drøn fra
(Bassi:) snart som

poco crescendo. piu crescendo.

1. hæ - - - - ver Klan-gen jub - len - - de mod
(Bassi:) mer sig hæ - - ver Klan-gen jub - - len-

poco crescendo. piu crescendo.

2. Bræn - - - - dings Bru - sen strøm-mer San - - - gen
(Bassi:) Drøn fra Bræn-dings Bru - - sen strøm - - - mer

*) Frydér Eder, Amen! Slutningsord af en latinsk Hymne.

1. Sky den gaar: Ju - bi - - la - - - te,
 (Bassi:) de mod Sky den gaar:

2. ind mod Land: f Ju - bi - - la - - - te,
 (Bassi:) San - gen ind mod Land:

1. a - - men! Ju - bi - - la - - - te, a - - men! a - -
 2. a - - men! f Ju - bi - - la - - - te, a - - men! a - -

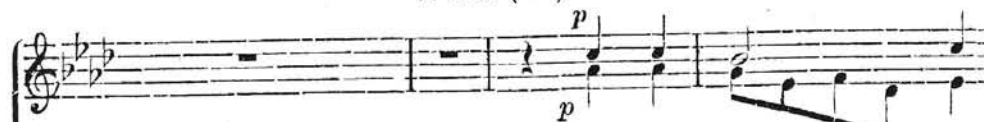
1. men! At - - ter o - - - ver Van - det San - - gen
 2. men! p At - - ter som en sag - te Su - - - sen

1. dæm - pet til mit Ø - - - re naar: V. 1. 2. (B. 1.) Ju - bi -
 2. San - gen svin - - - der o - - - ver Vand: V. 1. 2. (B. 1.) Ju - bi -

diminuendo.

diminuendo.

V. 1. 2. (T. I:) Ju - bi - la - - - - te,

V. 1. 2. (T. II:) Ju - bi - la - - - - te,

V. 1. 2. la - - - - te, a - - men,

V. 1. 2. (B. II:) Ju - bi - la - - - - te,

1. 2. a - - - - men! Ju - bi - la - - - - te,

1. 2. a - - - - men! Ju - bi - la - - - - te,

1. 2. a - - men, a - - - - men. Ju - bi - la - - - te,

1. 2. a - - - - men!

Ju - bi-

1. 2. a - - - - men, a - men, a - - - - men!

1. 2. a - - - - men, a - men, a - - - - men!

1. 2. a - - - - men, a - men, a - - - - men!

1. 2. la - te, a - - - - men, a - men, a - - - - men!

Th. Moore. (b.)

H A L F D A N K J E R U L F

S A N G E

for

M A N D S K O R

SANGBOG
FOR
MANDSSANGFORENINGER.

Af
Joh. D. Behrens.

III. Bind. V. Hefte.

De Numere, der ere betegnede med *, ● eller T, ere Forlæggerens Ejendom gjennem
Musiken, Udsætningen eller Teksten.

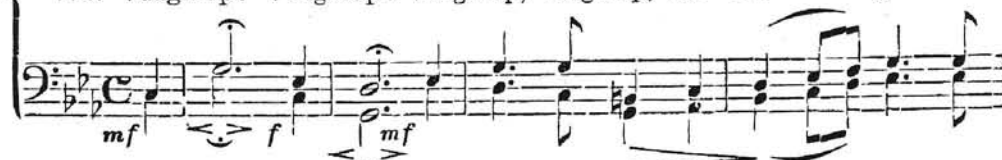
*No. 46. Serenade.
(For fire Stemmer.)

H. Kjerulf.

Andante.

V. 1. Vaagn op! Vaagn op! Vaagn op, vaagn op, du Fa - - - gre! som

V. 2. Vaagn op! Vaagn op! Vaagn op, du slan-ke Lil - - - je! vaagn

1. drøm-mer sødt der-in - - - - de. San-gen og Længslen

2. op i To-ne-strøm - - - - me, lad din . . . un-ge

1. fla - - - gre helt sil - de den - ne - sin - - de og

2. Tan - - - ke paa stil - - le Vo - ver svøm-me, og

1. kan ej Hvi - le fin - de og vil ej slum - re

2. fa - - ste - re af Drøm-me snart at - - ter bin - des

1. ind, før den din Sans har kys - - - - set, der

2. du; — men Held, Held den, hvis Bil - - - - led er

1. hvi - ler slum - mer - dys - - - set, og naa - et til dit Sind.

2. i din Tan - ke stil - - - let og di - ne Drømme nu.

Efter V. 2. *p* *mf* *diminuendo.*

2. Drømsødt, drømsødt! Drømsødt du Fa - - - gre!
(T. II, B. I:) du Fa - - - gre!

p *mf* *diminuendo.*

2. Drømsødt, drømsødt! Drømsødt du Fa - - - gre!
Th. Kjerulf.

No. 47. Min Hjertenskjær.

Allegro moderato.

A. Söderman.

V. 1. Og jeg vil ha' mig en Hjertens-kjær, ja, ja, en
(B. II:) ja, jeg vil ha' mig en

p *f*

V. 2. Og jeg vil ha' mig en Hjertens-kjær, ja, ja, en
(B. II:) ja, jeg vil ha' mig en

* No. 66. I Granskoven.

Andantino.

(Synges af H-Dur.)

H. Kjerulf.

mf

V. 1. I Gran-sko-ven dy-best in-de min Sorg vil et

mf

V. 2. Og Tan-ker-ne fa-re vi-de, mens Sky-er-ne

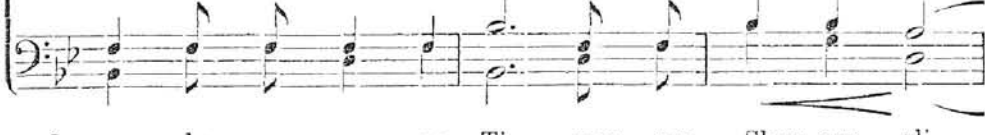
1, Fri-sted fin- - - - de. Der duf-ter saa sødt, der

2. tau-se skri- - - - de Som o-ver det Blaa de

1. Mo-set er blødt, der lar-men-de Rø-ster svin-

2. spor-lø-se gaa, saa Ti-mer-nes Skyg-ger gli-

1. - - - - - de; dybt hvi - sker en
(B.I,II.) dybt

2. - - - - - de; min Sjæl er paa
(B.I,II.) min . . .

1. (T.I.) Sus der - in - - - - - de.
(T.II.) Sus der - in - de, der - in - - - - - de.
(B.I.) hvi - sker en Sus der - in - de, der - in - - - - - de.
(B.II.) hvi - sker en Sus der - in - - - - - de.

2. (T.I.) Flugt saa vi - - - - - de.
(T.II.) Flugt saa vi - de. saa vi - - - - - de.
(B.I.) Sjæl er paa Flugt saa vi - de, saa vi - - - - - de.
(B.II.) Sjæl er paa Flugt saa vi - - - - - de.

M. J. Monrad.

No. 67. Den Længtende.

Andantino.

Finsk Folkemelodi.
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

V. 1. Ak, han er bor - te i Kongsgaar - dens Sa - le,

V. 2. Gid det dog snart mod den Dag maat - te li - de,

V. 3. Kom dog, min El - ske - de! kom dog til - ba - ge;

FIRSTEMWIG

MANDS-SANGBOG

mf

1. di - si - ge Taa - - ger hyl - le dets Tin - der,

mf

2. he - le Na - tu - - ren smi - ler i Glæ - de,

p

1. vars - ler at Da - gen blir lum (-mer)-mer og hed.

p

2. ste - gen af Ly - sets og Straa (-ler)-ler - nes Daab.

En Gjenganger.

* No. 3. Til Bergen.

Con moto ed marcato.

H. Kjerulf.

mf

V. 1. Hil dig, nor - ske By! „Ber - gen al - drig ny,
(B. I, II:) „Ber - gen al - - - drig ny,”

mf

V. 2. Op af Fol - ke - grund, vit - tig, kjer - ne - sund,
(B. I, II:) vit - tig, kjer - - - ne - - - sund,

V. 3. I din Høj - fjelds - sal blev til Ma - ler — Dahl,
(B. I, II:) blev til Ma - - - ler — Dahl,

V. 4. Med dit Hav i Pagt har du e - vig Magt,
(B. I, II:) har du e - - - vig Magt,

1. gam-mel-dags og e - - - - - vig som din Hol-bergs
gam-mel-dags og e - - - - - vig ...

2. skjød der stær-ke skjød der stær-ke Tan-ker, byg-gen-de i
skjød der stær-ke Tan - - - - ker ...
3. langs med di - ne langs med di - ne Strande drøm-me-de Wel-
de ...
4. blaa - e Fjor-de blaa - e Fjor-de er dig Aa - rer ind i
blaa - e Fjor-de er dig ...

1. Lu - ne; en - - gang Kon-gers Vagt, si - - den

2. Lan-det, skjød vor Kunst til - sidst, i sin

3. ha - ven, og i Aft - nens Guld gyn - - ged

4. Lan-det. Fra dit nor - ske Sind skin - - ner

1. Han-dels Magt, Præ-si - dent paa før - ste Fri - heds - ting.

2. Fød - sel kyst af din mør-ke mæg-ti - ge Na - tur.
3. O - le Bull paa din Vaag i - blandt Eu - ro - pas Flag.
4. Lyk - ken ind, Af din For - tid vil din Frem-tid gaa.

B. Bjørnson.

No. 19. Ton, sode Streng!

Andante con moto.

H. Kjerulf.

The first system of music is written for piano in 3/4 time, featuring a treble and bass staff joined by a brace. The melody is in the treble staff, and the bass staff provides harmonic support. The tempo is marked 'Andante con moto' and the dynamic is 'mf'. The key signature has one flat (B-flat).

Ton, sø - de Stren - - ge! tolk med e - ders

Ton, sø - de Stren - - ge! tolk med e - ders

The second system continues the musical piece. It maintains the same notation and tempo. The melody continues in the treble staff.

Klang, hvad ej min Sang, hvad ej min Sang for - maar at

Klang, hvad ej min Sang, hvad ej min Sang for - maar at

The third system concludes the piece. It features a final cadence in the treble staff. The tempo and key signature remain consistent.

yt - tre for min Ska - bers Tro - - - ne.

yt - tre for min Ska - bers Tro - - - ne.

mf

Kling, hul - de Lyd! . . et Ek - - - ko af min

mf

Kling, hul - de Lyd! . . et Ek - - - ko af min

diminuendo. *mf*

Røst, og smelt mit Bryst, og smelt mit Bryst, og

diminuendo. *mf*

Røst, og smelt mit Bryst, og smelt mit Bryst, og un - der

un - der - støt min An - dagt med din To - -

støt - og støt min An - dagt med din To - -

- - - ne, med din To - - - - ne.

- - - ne, med din To - - - - ne.

A. Oehlensläger.

No. 20. Sjung! Sjung!

Allegretto. (M. M. $\text{♩} = 76$.)

A. Söderman.

ff Sjung, sjung, bru - san - de våg! vi - sor - na

ff Sjung, sjung, bru - san - de våg! vi - sor - na

pp di - na vet jag. Sjung, sjung, fo - gel i skog!

pp di - na vet jag. Sjung, sjung, fo - gel i skog!

No. 75. Natten paa Fjorden.

Melodi af H. Kjerulf,
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

Lento assai,

V. 1. Høst - nat - tens Skyg - ger dunk - le paa Fjor - (- den) den

V. 2. Til al - le Si - der taar - ne sig Fjel - (- de) - de-

1. hvi - le, de Stjer - ner ik - ke funk - le. Kun

2. vol - de med Nu - ter, jæt - te - baar - ne som

1. svagt (vil) vil smi - le bag Sky den lle - ge Maa - ne paa

2. Mør - (- kets) - kets Trol - de. Ved de - res Fod dybt so - ve de

1. Fjel-(de)-de - tin - de. Saa mør-ke Ti - der svin - de for

2. sor-(te)-te Van-de, der skvul-per ej en Vo - ve ved

1. halv - glemt Min - - de, saa mør - ke Ti - - der

2. de - res Stran - de, der skvul - per ej en

1. svin - de for halv - - glemt Min - - - de. V.2. Til

2. Vo - - ve ved de - - res Stran - - - de.

A. Munch.

No. 76. Den Længtende.

Melodi af H. Kjerulf,
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

Moderato.

p

V. 1. Paa En - gen ved jeg Far og Mor nu er og

V. 2. Alt tin - drer Stjer - ner - ne saa mildt og klart og

1. Bror min gaar i He - jen; jeg sid - der en - som

2. Thors - dags - kvel - den svin - der. Nu har jeg Far og

1. jeg i Stu - en her og stir - (rer) - rer ud paa Ve - jen. Han

2. Mor vel hjem-me snart, og Bror (min) min frem nok vin - der. Men

1. sag - de til mig, da vi skil - tes sidst og

2. han, som skul - de kom - me hid før dem, Gud

1. Haanden gav (gav) hin - an - den: „Ja, Thursdagskvel - den kom - mer

2. ved, hvor han (nu) nu van - ker, — kan hæn - de, li - ge - langt i-

1. jeg nu vist til Hjem - met dit ved Stran - den!“

2. fra mit Hjem som jeg med mi - ne

V. 2. *pp* *ritenuto e morendo.*

2. Tan - ker! som jeg med mi - ne Tan - - - ker!

(B. 1:) Tan - - - - - ker!

2. Tan - ker! som jeg med mi - ne Tan - - - ker!

Kong Karl XV.

* No. 77. Over de høje Fjelde.

Andantino. *mf* A. Klewe.

V. 1. Un - drer mig paa, hvad jeg faar at se

V. 2. *mf* Skal jeg da al - drig, . . . al - drig naa

V. 3. Ud vil jeg! ud! o saa langt, langt, langt

1. o - - ver de hø - - - - je Fjel - - - - de?

2. o - - ver de hø - - - - je Fjel - - - - de?

3. o - - ver de hø - - - - je Fjel - - - - de!

* No. 81. Lokkende Toner.

Andantino.

H. Kjerulf.

mf

V. 1. Der fløj en Fugl o - ver Gra - ne - hej, som

mf

V. 2. Jeg stod i Bir - ke - nes hø - je Sal, mens
 V. 3. Der fører en Sti saa langt af Led til

1. syn - ger for - glem - te San - ge; den lok - kede mig

2. Mid - som - mer - da - gen hel - ded; der tin - dre - de
 3. Li - en, hvor Fug - len byg - ger; der stem - mer den

1. bort . . . fra sla - - - gen Vej, og ind paa de

2. Dug . . . i dy - - - ben Dal, det skin - ned som
 3. op . . . hver Sang, den ved, i dunk - le - ste

1. skyg - ge - de Gan - ge. Jeg kom . . . til skjul - - te
(B. II:) Jeg kom til

2. Guld af Fjel - det. Da bæ - - ved Lun - - - den
(B. II:) Fra Lun - - - den

3. Gra - - - ne - skyg - ger. Men om jeg al - - drig kan
(B. II:) Om al - - drig jeg

1. Kil - der og Tjern, hvor El - ge - ne Tør - sten sluk - ke; men

2. lød . . . det nær som af en su - sen - de Vin - ge, og

3. vin - - de did, jeg kjen - der dog Lok - ke - - san - gen, hvor
vin - - der did,

1. Fug - - le - san - - gen lød end - - - nu fjern, som
(B. II:) men Fug - le - sang

2. gråht . . . jeg hør - - te fra Fjeld . . . og Trær de
(B. II:) jeg hør - - te

3. sødt . . . den kal - - der ved Som - - mer - tid, naar
(B. II:) den kal - - der

poco ritenuto. *rit. ad libitum.*

Soli. *pp*

1. Nyn mel - lem Vin - dens Suk - - ke: Ti - ri - li -

poco ritenuto. *rit. ad libitum.*

Soli. *pp*

2. lok - ken - de To - ner klin - - ge: Ti - ri - li -

3. Kvel - den har dug - get Van - - gen: Ti - ri - li -

poco lento. **Tutti.**

1-3. to - - ve! Ti - ri - ti - ri - li - to - - ve! langt,

Tutti. *poco lento.*

pp

1-3. . . . langt bort i Sko - ve, i Sko - ve!

pp

J. S. Welhaven.

MANDSKOR-ARRANGEMENT

• No. 243. Studentersang.

Allegro moderato.

K. A. Arntzen.

V. 1. Vi fær - des med Lyst paa den stej - le - ste Vej, vi

V. 2. Fra duf - ten - de Vang og fra fjeld - byg - get Hal, fra
 V. 3. Og skil - les vi ad i de veks - len - de Spor, hvor
 V. 4. Og naar vi tør stand - se det hi - - gen - de Fjed, da

1. föl - ge vor le - den - de Stjer - ne; som blaa - nen - de Bjerg o - ver

2. Lun - de - nes in - der - ste Gjem - mer vi hø - re paa Ve - jen et
 3. Aan - den sin Ge - ni - us fat - ter, vi kjen - de dog Al - le det
 4. sku - e vi vidt o - ver Nor - den, og ud - strö den vin - ge - de

1. skov - - dun - kel Hej, staar Van - - drin - gens Maal i det

2. må - - nen - de Kald og lyt - - te til vars - - len - - de
 3. bin - - den - de Ord, der sam - - ler os bro - - der - - lig
 4. skin - - nen - de Sæd til Grø - - de for Fæ - - dre - - ne

1. Fjer - ne. Vort Lø - sen blandt Fjel - de - ne klin - ger, og

2. Stem - mer. Da fin - de vi Op - gan - gen ba - - net til
 3. at - - ter. Da hvi - le - de Skat - te, vi de - - le, i
 4. jor - den. Da kom - mer i høst - li - ge Da - - ge vort

1. Fo - den har vaar - li - ge Vin - ger, vort Lö - sen blandt Fjel - de - ne
B.H. Lø - - sen, vort Lø - - sen blandt

2. Ri - get, som Tan - ken har a - net, da fin - - de vi Op - gan - gen
B.H. fin - - de, da fin - - de vi

3. Lys fra det vin - ken - de Hel - le, da hvi - - le de Skat - te, vi
B.H. hvi - - le, da hvi - - le de

4. For - aar med Krands - se til - ba - ge, da kom - mer i høst - li - - ge
B.H. kom - - mer, da kom - mer i

1. klin - - - ger, og Fo - den har vaar - li - - ge Vin - ger.
Fjel - de - ne klin - - ger, og

2. ba - - - - net til Ri - get, som Tan - ken har a - net.
Op - gan - gen ba - - net til

3. de - - - - le, i Lys fra det vin - ken - de He - le.
Skat - te, vi de - - le, i

4. Da - - - - ge vort For - aar med Krands - se til - ba - ge.
høst - li - - ge Da - - ge vort

J. S. Welhaven. (1846).

* No. 244. Guttorm Sindre.

Allegro moderato e marcato.

M. A. Udbye.

V. 1. Kon - ning Haar - fa - ger sid - der ved Gjæs - te - bud - bord

V. 2. Ind tren Kon - ning E - rik i Hal - len saa mod, hans
V. 3. Til Mø - re jeg stev - ned i Vin - ter hen, i
V. 4. Selv sov jeg trygt ud - i Hø - jen - lofts - sal, det
V. 5. I Gaarden var Larm og Støj og Skrig, mine
V. 6. Vred blev da Kong Ha - rald den Helt saa prud, han
V. 7. Kon - ning Halvdan ej dvæ - ler; men dri - stig ud i
V. 8. Alt nær - me de sig med vil - de Raab, mod hin -
V. 9. „Kon - ning Ha - rald du Her - re saa kjæk, som huld! du
V. 10. Dog ej for Guld var til - fals mit Kvad;
V. 11. Her stan - der i Vaa - ben nu Fa - der mod Søn, op -
V. 12. Og Kon - ger - ne rak - te hin - an - den Haand, de

No. 320. Heimreise fraa Sætren.

Andantino.

Horsk Folkemelodi.

V. 1. Oss ha gjort, kva gjæ - ras skul - - - de,
 (B.II:) Oss ha gjort, kva gjæ - ras skul - de,
 V. 2. Far - væl Mark, som Fe - na'n gnaa - - - gaa,
 (B.II:) Far - væl Mark, som Fe - na'n gnaa - gaa,
 V. 3. Kom naa, Alt i Sæ - tre fin - - - nes,
 (B.II:) Kom naa. Alt i Sæ - tre fin - - nes,

1. y - sta, Ost, aa kjin - na Smör. Naa staaratt aa
 (B.II:) y - sta Ost, aa kjin - na Smör. Naa staar att aa . .
 2. der eg gjæt - - te mangein Gaang. Far - væl Skog, som
 (B.II:) der eg gjæt - te mang - ein Gaang. Far - væl Skog, som . .
 3. kom aa följ . . . aat Byg - den ne! Hei - le Jo - - re
 (B.II:) kom aa följ aat Byg - den ne! Hei - le Jo - re . .

1. klöv - ja Öy - - kjom, ¹ set - ja Laas for Sæ - ter - dör.
 (B.II:) klöv - ja Öy - kjom, set - ja Laas for Sæ - - - ter - dör.
 2. of - te ljo - - ma ² taa min Lur aa Stut ³ aa Saang.
 (B.II:) of - te ljo - ma taa min Lur aa Stut aa Saang.
 3. æ - no rö - - 'ugt ⁴ kvart eit Straa höyr' Fe - na'n te.
 (B.II:) æ - no rö - 'ugt kvart eit Straa höyr' Fe - - - na'n te.

1) Klövja Öykjom, lægge Klöv eller Byrde paa (Öyk, Ög, Hest) Hestene. 2) Ljoma, lyder. 3) Stut (eller Tut), en liden kort Lur. 4) Rö'ugt, ryddigt.

mf

1. Kor-kje¹ fins dæ meir te Fö - e her for Hei - 'e

mf

2. Far-vel Hul - der, som der bud - de; flöt naa du i

3. Skunddökk!²Fol - kje ven - ta hei - me, Bu - færs-Lef - sa⁴

p

1. hell for Krist! Gla æ oss, oss slepp aat
(B.I:) Gla, ja! gla æ oss, oss
(B.II:) Gla æ oss, oss slepp aat . . .

2. Se - le³ inn! Vin - ters Ti æ illt aa
(B.I:) Via - - - - - ters Ti, ja! daa æ

3. vil döm haa. Her æ in - - - - kje meir aa
(B.I:) Her, nei! her æ in - - kje

1. Byg - - - - den, mei - re gla æ Ku - e vist.
(B.I:) slepp aat Byg - den, my - kje mei - re gla æ Ku - e vist.
(B.II:) Byg - - - - den, mei - re gla æ Ku - e vist.

2. lig - - gje u - te baa' for Vær aa Vind.
(B.I:) illt aa lig - gje - lig - gje u - te baa' for Vær aa Vind.

3. gjæ - - ra; Folk aa Fe - - na', læt oss gaa!
(B.I:) meir aa gjæ - ra; kom naa, Folk aa Fe - na', læt oss gaa!

E. Storm.

1) Korkje for Heie hell for Krist; hverken for Fæ eller for Folk. 2) Sel, Sæterhytte. 3) Skunddökk, skynder Eder. 4) Bufærs-Lefsa; Bufær, Flytning med Kvæget fra og til Sæiren; Lefsa, et Slags fint Fladbrød, sædvanlig besmurt med Smør og sammenlagt.

No. 389. Ho Guro.

Vivace.

Norsk Folkemelodi.

mf

V.1. (T.1.): O kjennø du ho Gu-ro, den
V.2. (T.1.): Ho kun - - na so lett paa . . .

V.1.2. (T.11): Kjennø du ho Gu-ro? Kjen - nø du
V.1.2. (B.1,11): Kjennø du ho Gu-ro? Kjen - nø du

p *sempre p.*

1. ly - sti - gø Kvinnø? ho kun-na ba - ka, ve - va o spinnø;
2. Skji-o . . . ren - nø, ¶ ret so dei Ka-ra, so in - kjø æ sei - nø;

1. 2. ho Gu-ro, den ly - - - sti - gø Kvinnø?
1. 2. ho Gu-ro, den ly - - - sti - gø Kvinnø?

mf

1. (T.,B:) frisk so ein Kar ho san - nø - le føl - dø, ho va i
2. (T.,B:) flink so ein Kar, ho va ut - i Stak-ken, ho kun-na

mf

1. Fæ - res — Ve - ge¹ o kjær-dø, ho va in - kji bang' i før

2. kjø - rø Las - sø i Bakkjøn, ho kunn' gie - ra Hest-Sko o

1. stan - de paa Me-ja, ho kun-na sæ - la Mær-re si e - ja!

2. Sle - a, so ny - e, ho kun-na klyppø Trø-jø taa Ty - el

1. ho va in - kji bang' i før stan - de paa Me-ja, ho kun-na

2. ho kunn' gie - ra Hest-Sko o Sle - a, so ny - e, ho kun-na

diminuendo. *Coda.*

1. sæ - la Mær-re si e - ja!

2. klyp - pø Trø-jø taa Ty - el (T.N.) Su lu lu lu lu!
(B.I.II.) Su lu ... lu ... lu ... lu!

Norsk Folkevis.

¹⁾ I Færes-Vege, paa Alfarvej.

SAMLING
af
Flerstemmige Mandssange
for større og mindre Sangforeninger.

Med originale Kompositioner.

Udgiven af Suh. M. Behrens.

XXII. Bind III. Hefte.

De Numere, der ere betegnede med *, ● eller T, ere Udgiverens Ejendom
gjennem Musiken, Harmoniseringen eller Teksten.

KRISTIANIA. Feilberg & Landmark. BERGEN. Ed. B. Giertsen. THRONDHJEM. F. Köhler.

No. 429. Druens Pris.

Vivace.

Coro.

F. L. Æ. Runtzen.

Udsat af H. Kjerulf.

V. 1. Tra-la - la! Tra-la - la! Tra-la - la - la - la - la - la - la - la!

Coro.

Solo.

mf

V. 1. Dru - en vokser paa vor Klode og paa Ranken Glæden gror.
Vi - nen gjør os vel til - mode, skøn er vo-res runde Jord.

Coro con bocca chiusa (o: nynnende).

1.

p Coro con bocca chiusa (o: nynnende).

2. Tra - la - la! Tra - la - la! Tra - la - la - la - la - la - la - la - la!

A tre.

V. 3. Fa - der E - van Fri - heds - hu - en paa sin Is - se fæ - stet har;

Coro.

3. Fa - der E - van Fri - heds - hu - en paa sin Is - se fæ - stet har;

Coro.

3. fri - e Hænder pres - se Dru - en, og dens Saft er dob - belt klar.

3. fri - e Hænder pres - se Dru - en, og dens Saft er dob - belt klar.

3. Klin-ker Brø-dre! Syn-ger Kor: Fri-hed paa den he-le Jord!

3. Klin-ker Brø-dre! Syn-ger Kor: Fri-hed paa den he-le Jord.

riten. a tempo.

3. Klin-ker Brø-dre! Syn-ger Kor: Fri-hed paa den he-le Jord!

riten. a tempo.

3. Klin-ker Brø-dre! Syn-ger Kor: Fri-hed paa den he-le Jord!

riten. a tempo.

Coro.

3. Tra-la-la! Tra-la-la! Tra-la-la-la-la-la-la-la-la!

Coro.

E. Falsen.

No. 446. Astri, mi Astri!

Andantino.

Norsk Folkemelodi,
udsat af H. Kjerulf.

mf
Canto fermo.
A - - stri, mi A - - stri! som ei - ne helt taa meg,

den Ti eg var deg saa in - - der - lig go, den

Ti . . du gret ko, hver Gaang eg gjik fraa deg,
(B.1.) den Ti du
Canto fermo.
mf

som du hver ei - na - ste Laur - dags - kvel saag: den

Canto fermo.

mf *ten.*

den Ti da var eg den gjæ - va - ste Gut,
(T. II, B. I, II:) Ti . . . da

mf *ten.*

p

in - kje eg byt - te me Prest el - ler Fut!
(T. II, B. I, II:) den

p

mf *riten.*

den Ti da da var eg den gjæ - va - ste Gut,
(T. II, B. I, II:) Ti . . . da

mf *riten.*

p

in - kje eg byt - te me Prest el - ler Fut.
(T. II: pp)

p

Norsk Folkevis.

No. 17. Hil dig, Kong Sverre!

Andante maestoso.
f Coro.

Melodi af Muth-Rasmussen,
harmoniseret af H. Kjerulf.

V. 1. Fra Gra - ven gaar den ri - ge Færd til

f Coro.

V. 2. Den un - ge for - - drer og en Stund. Dag
V. 3. Et Dra - pa o - - ver Hel - ten slaar Krigs-

1. Li (-vets) vets Land til - ba - ge, Sol . . . skin-ner paa det

2. kom(-mer)mer, Kveld maa vi - ge. Rød o - ver Kjæm - - pe - -
3. har (-pen) pen nu i Nor-ge. Men o - ver Va - - - len . . .

1. blan - ke Sværd og gjen (-nem) nem Dø - - dens Kla - ge. Naar

f Soli.

2. hø - jens Blund den un (-ge) -ge Sol vil sti - ge. Da
3. Sver-re gaar op til (Haar-) Haar-fa - - gers Bor - ge. Lad

1. Kjæmpen bli-ver tung og graa, da kan (han) han ro - (ligt) -ligt so-

2. hil - se ham vel tu-sind Raab, ... Liv kjen-der Li - (-vets) -vets Var-
 3. hvi - le da den gam-le Jarl hos si - (ne) - ne bol - (-de) - de Fæ-

Coro.

mf

1. ve, og la - de Min - dets Su-sen gaa, som Af (-ten) -ten-vind i

mf

Coro.

2. me. Han løf - ter Lan - dets ny - e Haab i si (-ne) - ne stær - ke
 3. dre. Ti hil dig, Sverre! un - ge Karl! som Kon(-ge) - ge vi dig

Soli unisono.

f

- f*
1. Naar Kjæm - pen bli - - ver tung og graa, da
 2. Da hil - - se ham vel tu - sind Raab, ...
 3. Lad hvi - - le da den gam - le Jarl hos

Coro.

mf

1. Sko - ve. Naar Kjæmpen bli - ver tung og graa, da

Coro. *mf*

2. Ar - me. Da hil - se ham vel tu - sind Raab, ...
 3. hæ - dre. Lad hvi - le da den gam - le Jarl hos

1. kan han ro - - ligt so - - ve, og la - de Min-dets
 2. Liv kjen-der Li - - vets Var - - me. Han løf - ter Lan-dets
 3. si - - ne bol - - de Fæ - - dre. Ti hil dig, Sverre!

1. kan han ro - (-ligt) - ligt so - - ve; og la - de Min-dets

1. Liv kjender Li - (-vets) - vets Var - - me. Han løf - ter Lan-dets
 3. si - - ne bol - (-de) - de Fæ - - dre. Ti hil dig, Sverre!

1. Su - sen gaa, som Af - ten - - vind i Sko - ven.
 2. ny - e Haab i si - ne stær - ke Ar - me.
 3. un - ge Karl! som Kon - ge vi dig hæ - dre.

1. Su - sen gaa, som Af - (-ten) - ten - vind i Sko - ven.

2. ny - e Haab i si - (-ne) - ne stær - ke Ar - me.
 3. un - ge Karl! som Kon - (-ge) - ge vi dig hæ - dre.

A. Munch.
 (Af „Kong Sverres Ungdom“).